

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

16 de marzo - 16. marca 1995

LETO (AÑO) LIV (48)

Štev. (Nº) 8

Za šolstvo brez diskriminacije

Izjava Komisije Pravičnost in mir

Komisija Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci ugotavlja, da se splošno občutje nelagodnosti in nezaupanja v naši državi iz dneva v dan pogloblja. Razočarani so lahko tisti, ki so upali, da v samostojni in demokratični Sloveniji ne bo več starih monopolov in nepravilnega bogatenja, predvsem pa da bo več poštenja, pravičnosti in solidarnosti. Razprtje slabijo državno skupnost, saj že presegajo normalen raven razlik in tekmovalnega nastopovanja. Naša država tudi še ni pravna država in nima demokratičnim zahtevam ustrezne zakonodaje, kajti zakoni, ki jih parlament sprejema, so velikokrat preveč po meri trenutnih političnih interesov prevladujočih strank in ne v interesu pravičnosti in trajnega, mirnega in enakopravnega sodelovanja skupne blaginje.

Katoliška Cerkev je danes spet tarča ostrih napadov, grobih pamfletov ter očitnih lažnih obtožb, kakršnih že ni bilo nekaj desetletij. V svojih nastopih gre do nekaterih nemalokrat tako daleč, da to že meji na nestrpnost in protustavno razpihanje sovraštva do vere in Cerkve. Veliko je tudi pokazatelj, da gre za orkestrirano gonjo. Posebno pa je treba opozoriti na dejstvo, da se nekateri politiki pri utemeljevanju svojih pogledov na to, kako naj bo urejeno razmerje države do Cerkve, opirajo na izrazito nazorsko in ideološko podcenjevalno stališče do same religioznosti.

Predlog nove šolske zakonodaje je tudi naravnano tako, kakor da bi bila katoliška Cerkev največja nevarnost za slovensko šolo.

V zvezi s temi zaskrbljujočimi pojavi nove ideologizacije mora komisija poudariti, da je v demokratični državi legitimno, da imajo državljani in stranke različne nazore, tudi glede vere in Cerkve. Vendar pa odnos države do šole in Cerkve nikakor ne more sloneti na filozofijah ali ideoloških predsodkih o religiji, tudi na ideologiji vladajoče stranke ne, temveč izključno na spoštovanju ustave in na celovitem razumevanju človekovih pravic. To pa pomeni: na enakopravnosti, ne glede na vero ali drugo prepričanje, na svobodi do izražanja in s tem do svobodnega in enakopravnega ustanavljanja šol brez diskriminacije do katoliških šol, na pravici do izpovedovanja vere v zasebnem in javnem življenju, in potemtakem tudi v šoli, ter predvsem na pravici staršev, da v skladu s svojim prepričanjem zagotavljajo otrokom versko in moralno vzgojo.

Vse drugo vodi nazaj v totalitarizem in nekdanje diskriminacije in nikakor ne naprej v Evropo. Zato se za te pravice Cerkev ne more nehati boriti.

V Ljubljani, 6. marca 1995

Prof. dr. Anton Stres,
predsednik Komisije Pravičnost in mir
pri Slovenski škofovski konferenci

Zakon o popravi krivic

Potem ko je državni zbor sredi februarja — z glasovalnim strojem strank in poslanec, ki v parlamentu zastopajo interese stare elite komunističnega in socialističnega izvira — zavrnil predlog zakona o popravi krivic, ki ga je bila vložila Slovenska ljudska stranka, je zdaj v parlamentarnem postopku vladni predlog zakona in ga bo parlament debatiral že v mesecu marcu.

Predlog SLS je v parlamentu izgubil predvsem zato, ker je bilo treba napraviti prostor za vladni predlog. Vlada je namreč zakon vložila dan pozneje kot SLS. Poslanec Liberalne demokracije Slovenije in Združene liste je motila že preambula zakona. V njej je bila podana vrednostna ocena komunističnega sistema in medvojnega območja. Postavila je tudi politično in pravno ločnico med prejšnjo totalitarno in sedanjo demokratično ureditvijo.

Vladni zakon že v 1. členu pove, da mu gre le za urejanje, pravice do povrnitve škode pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja nekdanjim političnim zapornikom, ki so bili (2. člen) „v nasprotju z načeli in pravili pravne države, zaradi razrednih, političnih in ideoloških razlogov obsojeni v sodnem ali upravno-kazenskem postopku na kazen odvzema prostosti...“ V zakonu torej ni govora o desetisočih pobitih domobrancih in drugih pobitih, ki jim takratna oblast sploh ni dala možnost, da se branijo — kolikor je bilo seveda to mogoče — na sodišču.

Zakon priznava 1.000 mark odškodnine za vsako leto zapora. Če je nekdanji poli-

tični zapornik že umrl, potem lahko oseba, ki po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju lahko uveljavlja družinsko pokojnino, dobi 400 mark odškodnine za vsako leto zapora. Odškodnina v predlogu SLS je bila precej večja od 1.000 mark za mesec zapora.

Oba zakona, vladni, ta se ukvarja s povojnimi političnimi zaporniki, in demokrati, temu gre za pravice žrtev 2. svetovne vojne, ne rešujeta problema po vojni pobitih domobrancev brez obsodb sodišč, in tudi drugih žrtev povojnega nadaljevanja komunističnega terorja in revolucije, katere niso videle sodišč. To pa je osrednja točka, na kateri se bodo vnovič lomila kopja v parlamentu in hkrati znak za to, da se sprave ne da izsiliti, še najmanj s proslavljanjem 50. obletnice konca 2. svetovne vojne, ki je za Slovenijo pomenila tudi nastop revolucionarne oblasti in nadaljevanje komunističnega terorja.

Demokrata Tone Poljšak in Danica Simšič, sta v parlamentarni postopek vložila predlog zakona o uresničitvi pravic žrtev 2. svetovne vojne, padlih, ubitih ali umrlih zaradi posledic mučenja ali preganjanja na območju Republike Slovenije. V kategorijo žrtev zakon vključuje vse padle v spopadih, vse žrtve, pobite ob diverzantskih ali terorističnih akcijah, in tudi žrtve, ki so umrle zaradi mučenja in preganjanja v zaporih. Gre za čas od 6. aprila 1941 do vključno 15. maja 1945. Žrtve imajo naslednje pravice: pravico do mrliškega lista, pravico do spoštovanja človekove osebnosti in dostoj-

Slovenija med Rimom in Evropsko skupnostjo

V Bruslju, sedežu Evropske skupnosti, se je v ponedeljek, 6. marca, pričelo redno zasedanje zunanjih ministrov Evropske zveze. Na seji so odobrili mandat za pričetek pogajanj o pridruženem članstvu Slovenije, kajti Italija je umaknila svoj veto.

Pogajanje o pridruženem članstvu bodo teklo kakih šest mesecev, potem bi Slovenija imela enak status glede na Evropsko zvezo kot države višegradske skupine ter Romunija in Bolgarija.

Ministrica Susanna Agnelli je v zelo splošni obliki podala utemeljitev za umik veta na sestanku senatnega odbora za mednarodne odnose; vlada naj bi se po tej izjavi zavezala, da sporazum o polnopravnem pridruženem članstvu Slovenije ne bo podpisala, če v predvidenem roku (do junija) ne bo stekel postopek za vrnitev ezulskega premoženja. To je eden izmed pogojev, ki jih je Italija postavila že ob začetku pogajanj, zanj pa se je zavzela tudi Agnelli.

Slovenija se mora obvezati, da bo 5.000 hiš, ki jih je zasegla po vojni, vrnila in le-te v najkrajšem času dati na razpolago; gre najprej za razpolagalno pravico. Po sklenitvi sporazuma o pridruženem članstvu, ko bo Slovenija tujcem priznala pravico do posedovanja nepremičnin, pa bo šlo tudi za polno lastništvo. To pomeni, da je treba ustaviti prodajo hiš in razpolagalno pravico z njimi; druga točka zahteve je, da Italija od ES dobi zagotovilo, da bo lahko uporabila pravico do veta na podpis sporazuma o pridruženem članstvu Slovenije, če v bilateralnih stikih ne bo dosežen sporazum.

Italija se je za metodo pritiska odločila zato, ker pogajanja, ki so začela februarja 1993, niso dala pozitivnih rezultatov, pritisk so izrabili za to, da bi pospešili sprejem slovenskih odločitev. Morebitni uspeh pogajanja bo mogoče doseči prav zaradi tega, ker so pred tem na Slovenijo pritisnili, menijo Italijani.

Zgodilo se je v Sloveniji

Na anketo Dela 3. marca, ali naj bo v Sloveniji na proslavi 50-letnice „zmage nad fašizmom“ vojaška parada ali ne, je odgovorilo negativno 56,6%, pritrdilno pa polovico manj: 28,2%. (15,2% je odgovorilo, da ne ve).

Generalni sekretar Združenih narodov Butros Gali je na obisku na Dunaju izjavil, da si ZN prizadevajo za vzpostavitev ce-

janstva, pravico do kulturno-civilizacijskega pokopa po izbiri najbližjih sorodnikov, pravico do ustreznega označenega groba in pravico do javne razglasitve smrti.

Zakon v 8. členu določa, da Republika Slovenija najkasneje v treh letih postavi spomenik — kenotaf — na Žalah. Na njem naj se izpišejo imena vseh žrtev 2. svetovne vojne na območju Republike Slovenije, poleg njih pa še besedilo: „Umrli v vojni za Slovenijo med 2. svetovno vojno.“

Predsedujoči parlamentarnega odbora za mednarodne odnose RS Borut Pahor meni, da „smo vsi lahko zadovoljni, da je končno prišlo do vsaj delne rešitve zapleta z Italijo oziroma vsaj do vtisa, da se začnjo razplet,“ vendar „pa si je vsekakor treba vzeti malo več časa za oceno, kako visoko ceno bo potrebno plačati za to.“

Pahor ocenjuje, da začetek mandata nedvomno odpira nove možnosti v pogajanjih z Evropsko zvezo in dodatno izboljšuje geopolitični položaj Slovenije, vendar ima to za Slovenijo tudi negativne posledice. Prva je vezana na odločitev v Bruslju, da „pokrije“ italijanske zahteve do Slovenije. Če je doslej Evropska skupnost uradno in neuradno pritiskala na Italijo, da ni upravičena v svojih zahtevah do Slovenije, potem je s 6. marcem v bistvu stopila za njen hrbet.

Poslanec Pahor je tudi prepričan, da je skupno sporočilo dveh ministrov (Thalerja in Agnelli) sicer res izjava oziroma dokument dobre volje brez pravnih posledic, vendar je moralna obveza. Ta dokument govori o razpoložljivih neprimičninah in Pahor pričakuje, da se bo italijanska politika na skupno sporočilo ministrov in na razpoložje v Bruslju odzvala tako, da bo v naslednjih tednih in mesecih zelo pritiskala na Slovenijo, naj izpolni pričakovanja in obljube o „bolj konstruktivnem“ obnašanju.

Pahor opozarja, da se je prvič zgodilo, da ES uradno terja spremembo ustave neke države, ki se poteguje za pridruženo članstvo, še preden je ta sporazum sklenjen.

Osnutek sporazuma o pridruženem članstvu utegni biti nared v nekaj mesecih, takrat pa bodo v Bruslju rekli, „kje so obljubljene spremembe slovenske ustave?“ Hkrati bo Italija po Pahorjevem mnenju še posebej odpirala vprašanja optantskega premoženja in se sklicevala na skupno sporočilo ministrov.

lotne nekdanje Jugoslavije in so sposobni najti celovito rešitev na tem območju. Slovensko zunanje ministrstvo je takoj protestiralo, pa tudi javnost je zavrnila vsa taka in podobna razmišljanja.

Milan Kučan je bil prejšnji teden v Varšavi, kjer se je pogovarjal z Walenso o prosti trgovini med obema državama in udeležbi Slovenije v CEFTA (Srednjeevropskem sporazumu o prosti trgovini). Oba zunanja ministra pa sta podpisala pogodbo o priznavanju dvostranskih pogodb, ki jih je Poljska imela z nekdanjo Jugoslavijo, in o zračnem prometu.

Vladni predlog zakona o popravi krivic bodo obravnavali z zakonom o žrtvah 2. svetovne vojne, padlih, ubitih ali umrlih zaradi posledic mučenja ali preganjanja na območju Republike Slovenije. Treba je še uskladiti oba predloga z dopolnili. Vse stranke želijo, da bi bila sprejeta s čim večjim soglasjem.

INFORMACIJA O MOŽNOSTI ŠTUDIJA IN PRIDOBITVE ŠTIPENDIJE v Republiki Sloveniji v študijskem letu 1995/96

Ministrstvo za šolstvo in šport že od leta 1976 dalje štipendira študente slovenskega porekla iz zamejstva ter potomce slovenskih izseljencev, bodisi v srednjih šolah, predvsem pa so štipendije namejene študiju na višjih in visokih šolah v Republiki Sloveniji.

I. MOŽNOSTI ŠTUDIJA ZA POTOMCE SLOVENSkih IZSELJENCEV

1. Podiplomski študij na univerzah v Sloveniji (za kandidate, ki so ob vpisu praviloma mlajši od 25 let).

Uradni rok za prijave za vpis v študijsko leto 1995/96 je 24. marec 1995. Ker pa se zavedamo, da je ta rok prekratek, morajo vloge prispeti najkasneje do 20. 4. 1995. Vloge, ki bodo prispeli po tem datumu, ne bomo sprejemali. V vlogi morate navesti osnovne podatke o predhodni izobrazbi in študijsko smer, ki jo želite vpisati.

2. Krajše izpopolnjevanje od 3 do 12 mesecev s prednostjo na področju slovenskega jezika, etnologije, kulturne, socialne in politične geografije, muzikologije, umetnostne zgodovine in zgodovine za diplomante višjih oz. visokih šol.

Rok za prijave je 30. 5. 1995. Kandidat mora natančno navesti področje, iz katerega se želi izpopoljevati.

3. Celoletna šola slovenskega jezika za tujce na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Tečaj je namenjen vsem, ki bi se radi naučili oz. izpopolnili iz slovensčine. Traja od 1. 10 do 31. 5. razdeljen je na začetni, nadaljevalni in izpopolnjevalni tečaj, obsega pa učenje slovensčine, spoznavanje slovenske kulture ter učenje slovenskega strokovnega izrazja.

Rok za prijavo je teden dni pred začetkom tečaja.

II. PRIDOBLENE ŠTIPENDIJE

Štipendije Ministrstva za šolstvo in šport so namenjene študentom slovenskega porekla, ki so pripravljani po povratku v državo, kjer živijo, aktivno sodelovati pri ohranjanju slovenskega jezika in širše kulturne dediščine, sodelovati pri vzpostavljanju vsestranskih stikov z Republiko Slovenijo, predvsem v krajih z večjim številom slovenskih ljudi in njihovih potomcev.

Vse prijave za štipendije morajo obsegati:

- lastnorodno napisano prošnjo z utemeljitvijo (namen študija i. p.), življenjepis

Zahvala

Po prenehanju moje funkcije, s katero je slovenska vlada zagotovila že od razglasitve državne samostojnosti dalje nadomestno diplomatsko in konzularno službo v Argentini, in po predaji poslov rednemu predstavništvu Republike Slovenije v Buenos Airesu izrekam zahvalo skupnosti, ki jo predstavlja Zedinjena Slovenija in medorganizacijski svet, da je podprla moje imenovanje in mi pomagala k prevzemanju dela za državo in rojake.

V zadosččenju mi je, da so vse slovenske ustanove in poedinci z zaupanjem spremljali moje dejavnosti in spremljali storitve.

Zahvalo sem dolžan tudi vodstvu dušnega pastirstva, da mi je brez plačila dajalo možnost za delo s strankami v prostorih Slovenske hiše, ter slovenskim občilom v Argentini za objavljane sporočil.

Božidar Fink

(z opisom dosedanjega šolanja in dela v slovenskih organizacijah in ustanovah),

- rojstni list (fotokopijo),

- priporočilo slovenskega društva, v katerega je včlanjen kandidat ali njegovi starši in ostala ev. priporočila.

Samo za študij pod točko 1. poleg tega še: fotokopijo spričevala zaključnega izpita (matura) in razredna spričevala srednje šole z navedbo vseh predmetov.

Samo za študij pod točko 2. še: fotokopijo diplome višjih ali visoke šole.

III. BIVANJE V ŠTUDENTSKEM DOMU

Če žele študentje bivati v študentskem domu, morajo oddati vlogo na Ministrstvo za šolstvo in šport najkasneje do 30. junija 1995 zaradi rezervacije mesta v študentskem domu.

Prošnjo za štipendijo in navedene dokumente pošljite do 30. junija 1995 na naslov:

MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT, Župančičeva 6, 61000 Ljubljana (Služba za mednarodno sodelovanje).

Telefon: 386-61/1765-502,

štev. faksa: 386-61/214-580.

V imenu vlade Republike Slovenije

dr. Slavko Gaber
minister za šolstvo in šport

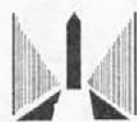
Asociacijski sporazum

V zvezi s pogajanjem o asociacijskem sporazumu, ki naj bi ga Slovenija sklenila z Evropsko zvezo, je državna sekretarka za ekonomske odnose s tujino Vojka Ravbar dejala, da asociacijski sporazum vsekakor pomeni korak naprej, ker ima Slovenija z EZ dve tretjini zunanje trgovine. Vsa ta dogajanja Slovenijo postavljajo najmanj na raven držav, ki takšen sporazum že imajo, in za korak dlje od nekdanje Jugoslavije.

Za gospodarstvo je predvsem omembno, da že sedaj, če iz katerekoli države v EZ uvozimo blago, ga predelamo in dodelamo ter ga nato ponovno izvozimo na območje EZ, za to ne plačamo nobene carine, kajti gre za blago evropskega porekla. Podoben sporazum je Slovenija parafirala tudi z Efto, nato pa še sporazume s Češko, Madžarsko in Slovaško, kmalu pa ga bomo imeli tudi s Poljsko, kar pomeni, da bomo tudi člani Cefte.

Pri EZ gre v bistvu za pogajanja o prosti trgovini med EZ in Slovenijo; ob tem pa je EZ svoj trg Sloveniji v velikem delu odprla že s sedanjim sporazumom. Slovenija namreč veliko izdelkov že sedaj izvažna na trge EZ brez carine in drugih dajatev, za nekatere izdelke pa imamo kvoto in ti plafone, kar pomeni, da lahko določene količine izvažamo brez carine, ko pa dosežemo določeno količino, je treba carino, seveda po določitvi EZ, plačati. Za nas se je EZ že odprla, mi pa nji še ne. Izvozniki EZ morajo namreč po vstopu na naš trg plačati vse dajatve, tako kot države, s katerimi posebnih sporazumov nimamo.

V asociacijskem sporazumu se moramo dogovoriti, v katerih delih bodo ostali, tako kot so, ali se bodo dodatno odprli, mi pa moramo povedati, kje se bomo odprli in kakšna bo dinamika tega odpiranja, za katere proizvode se lahko strinjamo, da so

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Od Ognjene zemlje pa do Pune se je slišalo, kako si je vlada oddahnila, ko je minister Cavallo dosegel sporazum z Mednarodnim denarnim fondom. Zaenkrat je položaj rešen in vsaj pot do volitev izgleda uglajena. Vprašanje cene tega miru je druga zadeva, ki bo vlado skrbelo morda že jutri. A danes ni važno; sedaj je čas uživanja tega oddiha.

IZGUBLJEN SIN

Bilo je v drugi polovici lanskega leta, ko je Cavallo zapustil Fond. Razlog, ki ga je tedaj izrazil, je bil, da država ne potrebuje več posojil te ustanove, ker jih lahko dobi drugje in je že odrasla nevšečnemu pokroviteljstvu. A že tedaj je večina resnih opazovalcev trdila, da minister ni hotel priznati, da mu je pretežno izpolnjevanje naloge Fonda in da s predsedniškimi volitvami na pragu novega leta nima namena še naprej stiskati pasove, kot so zahtevali iz tujine. A tudi tedaj ni bilo jasno, če je bila to njegova ideja, ali je imel prste vmes predsednik Menem.

Ni jasno (in tudi ni važno ugibati), kakšna bi bila usoda, če bi se ne bi podrla v Mehiki. A odmev mehiške krize je pokazal, kako šibka je bila struktura argentinskega gospodarstva, kot si ga je zamislila vlada. Tuji kapitali so pričeli bežati s tako hitric, da je vrednost delnic na buenosaireski borzi v 19 dneh padla kar za 50%. Ko pa je postalo jasno, da bo prišlo do sporazuma s Fondom, se je v prvih treh dneh opomogla kar za 23%. To so sicer le številke, ki nimajo nič opraviti z realnim gospodarstvom, je pa simptom, ki kaže na bolezen ali zdravje politične ekonomije.

Cavallo je uredil s Fondom. Prejel bo kredit za 2.000 milijonov dolarjev. Obenem ta sporazum odpre vrata naknadnim 4.700 milijonom, ki jih bodo posodile Svetovna banka, Medameriška razvojna banka in še razne ustanov in podjetja, ki sučejo svetovni kapital. S tem se podprejo stene argentinske ekonomije in vsaj zaenkrat ni nevarnosti, da bi se zgradba podrla.

In kakšna je cena za to rešitev? Znova smo se podvrgli Fondu. Treba bo še bolj stiskati pasove. Država se bo še bolj skrčila (to je dobro) a za ceno novega sunka brezposelnosti. Recezija se bo še povečala. Gospodarski razmah, ki so ga predvidevali nad 5% bo dosegel komaj 3%. In še: povišali bodo davke. Obljuba je, da se IVA dvigne s sedanjih 18% na 20% ali celo 21%. V tem je vsa nevarnost novega inflacijskega sunka, katerega se vlada tako boji. Zato se je Cavallo z vsemi močmi branil, da bi ostrejši inflacijski sunek v bližini volitev lahko postal usoden. A tudi tako vse visi na nitkah. Zlasti še ker devalvacija v Braziliji prizadeva moč argentinskega izvoza, in novi ukrepi prizadevajo poljedelstvo, ki je bilo zadnje čase opora izvozu.

Vsekakor, vlada je zaenkrat zadovoljna, kako je rešila nevarnost še hušje krize. In priznati je treba, da je imel v vsem tem minister proste roke in polno zaslonbo predsednika. Napori vlade so rodili sado-

že ob uveljavitvi sporazuma brez carine, in kateri so tisti, za katere se bomo odpirali postopoma.

Ker na vseh področjih nismo enako sposobni konkurirati, zato moramo odpirati trg glede na ocene sposobnosti naše industrije za prihod tuje konkurence. Vprašanje o težavnosti pogajanj je odvisno od tega, kako bosta obe strani zadeve sprejemali.

ve tudi v kongresu, kjer so medtem potrdili zaželene zakone o pokojninskem sistemu in spremembe v delovanju majhnih in srednjih podjetij. Sedaj teče bitka še za potrebne zakone za davčno spremembo. Od teh je odvisen nadaljnji razvoj.

Seveda je medtem Cavallo moral požreti marsikateri očitek, ko je konec lanskega leta tako oholo zapustil Fond in je še do pred kratkim opeval uspehe mehiške ekonomije in trdil, da je tudi v Argentini vse najlepše in v redu. Skesano se je moral vrniti v objem Fonda, toda doma se njegova oholost nadaljuje.

ZANIMIVI GLASOVI

Preteklo nedeljo so imeli notranje volitve v prestolniškem peronizmu. Mesto Buenos Aires ni bilo nikdar preveč naklonjeno peronizmu, in to odmeva tudi v stranki sami, kjer vlada precejšen kaos. Sedaj je šlo za kandidate za poslanske liste na prihodnjih volitvah. Nov pojav je bivši notranji minister Gustavo Beliz, mož, ki izhaja iz verske ustanove Opus Dei, ki se je sedaj odločil za politično kariero. V prestolnici si je organiziral sicer borno strankarsko strukturo in se pognal v tek. Na teh volitvah, od katerih si sicer ni veliko obetal (sam niti ni kandidiral), se je pokazalo, kako se struktura boji vsega, kar se ji ne podreja.

Beliz je nastopil kot opozicija. In proti njemu so v volilni kampanji osebno udarili notranji minister Corach, podpredsedniški kandidat Ruckauf in še provincijski guverner Duhalde, ki se je surovo vmešal v „prepir sosedov“, ker se boji, da bi mu Beliz, povezan s tucumanskim Ortgom, mešal štrene za predsedniško kandiduro leta 1999.

Kljub vsemu temu nasprotovanju je Beliz, sicer premagan, dosegel kar 40% oddanih glasov in krepko presenetil svoje nasprotnike, ki sedaj ne morejo mirno slaviti zmage. Še več. Sam predsednik Menem je posegel vmes in od strankinih vodij zahteval, naj napnejo vse sile, da se ne bi premaganec oddaljil preveč od delovanja stranke. Maja bo vsak glas važen in nobena privlačna osebnost naj se ne oddalji od strukture peronizma. Prevelika je v prestolnici nevarnost s strani Velike fronte, ki je prepričljivo zmagala že lanskega aprila.

Belizu pa se medtem odpira kaj zanimiva pot do kandidature za buenosairesko županstvo. Te volitve bodo proti koncu leta. A sedanji uspeh uglaja njegov pohod do kandidature. Očividno imajo neodvisni, politično bolj neopredeljeni kandidati več privlačnosti tudi v strankah. Bordonova zmaga in Belizov dober nastop kažeta na to.

Radikali medtem trpijo. V nedeljo bo plebiscit v provinci Río Negro, kjer se bodo odločili o privatizaciji nekaterih provincijskih podjetij. Če guverner Massaccesi zmagala dovolj prepričljivo, bo lahko rešil položja. Če bi pa bil poražen, bo kriza totalna. Že sedaj nekateri namigavajo, da bi bilo pametno „zamenjati kandidata“. Znova so govorili o Angelozu, ki o tem noče nič slišati. In najbolj obupani so celo sanjali o sporazumu s Fronto solidarnosti (Bordón-Alvarez), kar je tudi politična utopija. A že dejstvo, da se o tem govori, kaže na globoko krizo radikalizma, ki je v raznih anketah padel na tretje mesto.

Vsa opozicija pa združeno ugiba, kako bo nov gospodarski položaj vplival na voljo državljanov. Nove ankete bodo pokazale, kam žene glasove gospodarska kriza in rešitev, ki jo je našla vlada.

POGOVOR Z LOJZETOM PETERLETOM, PREDSEDNIKOM SKD „Peterletu ne bomo dovolili“

„Slovenec“, 4. marca 1995

V svojem prvem letošnjem komentarju sem zapisal, da bo letos zunanja politika postala slovenska uspešnica, saj se bodo o njeni vsebini, usmeritvi ter o slovenskih nacionalnih interesih vodile najbolj žolčne razprave. Ta misel se čedalje bolj potrjuje in čas, v katerem živimo, postaja za slovensko samostojnost morda celo najbolj odločilen.

Kako zunanje politična dogajanja občutite zdaj, ko vanje ne morete bolj delavno poseči?

Moje občutke in misli določa predvsem dejstvo, da se v zadnjih petih mesecih ni zgodilo tisto najpomembnejše, to je napredek v formalnih stikih z Evropsko zvezo. Bojim se, da ta zunanje politična zamuda, to pomanjkanje diplomatske dinamike, potem ko smo v razmeroma kratkem času dosegli kar nekaj lepih diplomatskih uspehov, lahko škodi našemu povezovanju tako proti Vzhodu kot proti Zahodu. Mislim, da se okoliščine ne razvijajo v prid Slovenije, kar je posledica pomanjkanja že omenjene dinamike in večje prožnosti v naših pogledih, predvsem v razmerju do Italije.

Zdi se mi, da se ponavlja nikoli dokončana zgodba iz poogledskega obdobja. Takrat smo brez pravega razloga cele tri mesece čakali na novega zunanjega ministra. Zdaj pa že drugi mesece čakamo na novega predsednika državnoborskega odbora za zunanjo politiko. Videti je, da je zunanja politika še vedno ujetnica nekaterih politikov, ki želijo z njo kupčevati ter reševati koalicijska razmerja. Kaj menite o tem?

S tem se strinjam in mislim, da je zunanja politika z nekaterimi svojimi kadrovske rešitvami — sem prištevam tudi zunanjega ministra — preveč ujeta v kontekste različnih političnih iger in zato tudi prihaja do takšnih rešitev. Prav ste opozorili na te časovne dimenzije, saj zavlačevanje odločitev tako pri zunanjem ministru kot tudi pri predsedniku parlamentarnega odbora naši zunanji politiki ne prinaša nič dobrega. Stagnacija pomeni v tem primeru nazadovanje.

Če se še malo zadrživa ob poogledskem obdobju, bi dejal, da smo do vašega odhoda iz MZZ imeli vtis, da se Slovenija nekam premika, da imamo cilj, ki se mu približujemo. Po Drnovškovem začasnem prevzemu ministrskega „stola“ je nastopilo mrtvilo in znašli smo se na mednarodnem obrobju. Menite, da nam bo uspelo nadomestiti izgubljene priložnosti?

Mislim, da ni velikega upanja, da bi lahko to nadomestili, saj se po tem zavlačevanju, po tej slovenski neprožnosti na Zahodu v nekaterih političnih krogih pojavlja, če drugega ne, vsaj dvom, ali Slovenija resno misli s svojim približevanjem Evropi. Povsod, kjer koli se pogovarjam, mi pravijo, da moramo sami znati poiskati diplomatsko oziroma politično rešitev, s katero bi rešili odprto vprašanje z Italijo. Pravijo: lahko je resnica in pravica na vaši strani, toda kljub temu morate to vprašanje znati razrešiti sami. V tem smislu je govoril evropski minister sir Leon Britten in podobno misli tudi komisar Hans von der Broek. Skratka, slovenska zunanja politika kot da noče ugrizniti v to kislno jabolko; kaže, da ne želi, da bi to vprašanje enkrat in za vselej rešila. Politiko se ne da delati tako, da samo dobivaš, običajno moraš tudi kaj dati, izgube teh mesecev se ne bo dalo nadomestiti in prav to je naredilo že veliko politično škodo, saj smo zamudili sestanek v Essnu in znašli smo se v rezervni skupini za približevanje Evropi. Na Zahodu nam

priznavajo dobre gospodarske dosežke, vendar pa smo na formalnopolitičnem področju precej zaostali. Naša gospodarska pripravljenost in usposobljenost bo še vedno veljaven argument vendar moramo jasno razumeti tiste zahodne politike, ki pravijo: če Slovenija ne bo politično trdna, tudi ne more računati, da bo lahko hitreje napredovala. Mislim, da bi pod nekimi posebnimi ugodnimi pogoji in ob veliki naklonjenosti EZ bilo mogoče v našem približevanju še kaj nadoknaditi, zlasti zato, ker ima Slovenija najbolj razvite stike z EZ. Toda treba je upoštevati še drugo dejstvo, na katero sem že dolgo opozarjal. Slovenija mora pripraviti svoj paket prilagajanja zakonodaje, toda tudi tukaj v petih mesecih ni bilo pravega napredka. Še vedno imamo pred seboj samo vladno izjavo o namerah glede spremembe slovenske ustave; ta izjava je doživela precej kritičnih odmevov. Nikjer pa ne vidim tistega potrebnega paketa, s katerim bi lahko prepričljivejše povedali Zahodu, da bomo našo zakonodajo tudi na področju lastnine resnično uredili po evropskih merilih.

Ob iskanju novega zunanjega ministra smo lahko opazovali zanimive premike v uradnih slovenskih pogledih na sodelovanje s tujino. Tako smo lahko videli, da je takratna kandidatka za zunanjo ministrico v nekaterih svojih izjavah pokazala veliko naklonjenost balkanskemu povezovanju. Zdaj pa vidimo, da je postalo urejanje razmerij s Hrvaško naša prioriteta. Bo to koristilo slovenskemu približevanju Evropi?

Najprej bi dejal nekaj načelnega. Hrvaška mora biti med našimi prioritetami in tu velja enak pristop kot za sodelovanje z Italijo. Tudi s to državo se bomo morali o nečem dogovoriti; nekaj bomo dobili in nekaj bomo dali; orehe je pač enkrat treba začeti tudi tretji. Za nas so urejena razmerja s sosedi tudi nekakšna vstopnica za vstop v EZ, kajti za EZ ne bomo preveč zanimivi, če bomo sprti s sosedi. Zato sem kot prioriteto naše zunanje politike vedno zagovarjal politiko dobrega sosedstva, ki mora biti zgljedno urejeno pred vstopom v EZ.

Težavo vidim tudi v tem, da se nespo-razumi s Hrvaško rešujejo postopno, vsako odprto vprašanje zase. Mar ne menite, da bi bilo bolje, če bi vso to problematiko reševali v paketu?

S takratnim hrvaškim zunanjim ministrom dr. Škrabalom sva se zmenila, da bomo reševali zadeve v paketu. Možno je zadeve seveda razdeliti tudi v nekaj paketov, vendar je treba dobro premisliti, kako bi te pakete oblikovali. Jaz sam bi zelo pazil, kako bi oblikoval take pakete.

Z Italijo imamo dejansko v tem trenutku največ težav. Kako bi se lahko izvili iz začaranega kroga ponavljajočega se italijanskega veta?

Tukaj nam lahko pomaga samo politični realizem. Kar smo dosegli na pogajanjih v Ogleju, je bil pomemben premik in je dejansko šlo za nov duh v našem sodelovanju. Nikakor pa ni bilo tako, kot je bilo pri nas zlonamerno predstavljeno, češ da smo poravnavali nekakšen dolg iz preteklosti. Zadeve smo postavili v kategorije, ki jih lahko brez posebnih političnih naporov obvladujemo med nadaljnjim sporazumevanjem. Tudi potem, ko nisem bil več minister, sem imel precej stikov z vladnimi ljudmi, s parlamentarci, z voditelji poslanskih skupin v Italiji. Spoznal sem, da v tej državi obstaja konsenz, neka enotnost o vprašanju optantov, čeprav različno gledajo na to vprašanje, saj se nekateri zavzemajo, da bi reševali z revizijo sporazumov, drugi pa menijo drugače. Nerealno pa je

(Nad. na 6. str.)

„Prihaja lovec na nacistične zločine“

Odgovor VINKA LEVSTIKA na članek pod tem naslovom v Mladini št. 47

Gospa Sovičeva je gotovo kandidirala za županjo, če ne sama pa gotovo kdo iz njene dinastije, da je postala tik pred lokalnimi volitvami tako agitatorsko navdahnjena. Z gospodi in gospodi njenih pogledov se človeku nadvse upira odgovarjati — je pač preveč resnega in rednega dela. No, ko sem končno našel urico časa, sem se vseeno namenil, da Vam spoštovana gospa povem, da ne nameravam biti odvetnik vsem, ki jih Vi napadate, in je zato Vaša opomba, da sem napisal samo izvleček iz Vašega pisma, brezpredmetna. Omejujem se pač na tisto, kar zadeva mene. Tokrat ste svoje pisanje namenili meni in torej ne bo izvlečkov, pa se bova, upam, bolje razumela.

Če so se naši narodni predstavniki predstavili okupatorju, so samo pokazali, da so predstavniki kulturnega naroda. Potem Vaša otročja trditev, da takrat ljudje še niso vedeli za komuniste! Gospa Sovič, zelo dobro smo vedeli, kako so vladali komunisti v Sovjetski zvezi, saj je kulturni del naroda bral Jutro in Slovenca. Omenjena dnevnikarica sta nas obveščala tudi o tem, kaj delajo komunisti (tudi slovenski) v Španiji. Še prej so ti komunisti (tudi slovenski) sabotirali jugoslovansko vojsko in iz nje dezertirali, da so se lahko šli boriti v Španijo. Njihovo poslanstvo seveda ni bila borba proti okupatorju, ki ga tam ni bilo: šlo jim je za to, da izvedejo revolucijo.

Prijateljski vojaški pakt Molotov-Ribentrop je bil povod, da so slovenski komunisti zasnovali „Antiimperialistično fronto“ ter Nemcem pomagali zrušiti jugoslovansko vojsko. To početje so opravičevali s tem, da sta nacionalsocializem in komunizem brata, ki se borita za „delavski razred“. Čeprav je bil tako imenovani „narodni heroj“ Stane Semič-Daki, priznano skoraj povsem nepismen, Vam, spoštovana gospa Sovičeva, svetujem, da si preberete „njegovo“ trilogijo napisano po pripovedih drugih in tam boste našli potrebne „ocvirke“, ki potrjujejo kar sem Vam zgoraj napisal.

Glede domobranske ilegale: Niso aretirali samo pet ljudi, ampak mnogo več s tem, da sem jaz v prejšnjem pismu imenoval le voditelje. Tudi jih niso aretirali na slavnostni večerji z nemško vrhovno komando, kjer naj bi načrtovali, katero rdečo vas je treba še požgati. Mi domobranci nismo požigali slovenskih vasi, pa četudi je morda bila katera rdeča — resnici na ljubo pa je bilo takih hudo malo. Ambrus in Zvirče so požgali partizani, šolo pri Sv. Gregorju v kateri je bil rojen Janez Ev. Krek, in

Kulturni dom so požgali partizani med 2. in 3. decembrom 1943 na ukaz takratnega politkomisarja XVIII. divizije, Borisa Kraigherja. Da ne govorim o cerkvah v kočevskem okraju... Lahko bi našteval v nedogled.

Tudi mi smo vedeli, da bosta nacizem in fašizem propadla, in to že tedaj, ko so „rdeči“ v antiimperialistični fronti še sodelovali z nacisti. Pravno izvoljeni predstavniki slovenskega naroda so hoteli pridobiti na času in v okviru sistema doseči osvoboditev slovenskega naroda s čim manjšimi žrtvami med nezaščitenim ljudstvom. Kot Vam je, spoštovana gospa Sovičeva, dobro znano, pa so rdeči verjeli v geslo, da „žrtve morajo biti“ in tega so se tudi zelo krvavo dosledno držali. Pri tem seveda ne mislim samo na žrtve med vojno, ampak predvsem tudi na tiste po vojni, katerih število se je približalo petnajstim tisočem.

Očitek slovenski politični emigraciji v Argentini, da ni dovolila svoji mladini obiskov domovine svojih staršev, je, gopa Sovičeva, milo rečeno, Vaša floskula; seveda lažna. Ampak naj Vam na to odgovorijo predstavniki emigracije sami, če se jim bo zdelo vredno.

Pravite, da sem zamudil priložnost, da bi postal narodni junak. Takšno je pač Vaše mnenje, spoštovana gospa, velik del našega naroda o meni misli drugače kot Vi. V borbi proti rdečim sem bil kar štirikrat ranjen. Ko sem bil vrmljen iz Vetrinja, sem jim dvakrat pobegnil, ko so me nameravali ustreliti. Po vojni me je Mitja Ribičič zaman lovil po Dolomitih in ni se mu posrečila ugrabitev v Gorici. Pred Pučnikovo komisijo pa se je isti Ribičič izkazal, da ni nič drugega kot papirnati tiger in nikakor ne več simbol rdečih.

In na koncu, gospa Sovičeva, Vam moram sporočiti, da Vas ne nameravam uslišati v Vaši pobožni želji, da ostanem še naprej na svojem bregu reke. Dovolj je bilo sedemindeset let! Zdaj že nekaj časa zahajam tudi k Vam na drugo stran „reke“, pa čeprav mi rdeči za to niso dali dovoljenja. V bližnji bodočnosti nameravam celo k samemu izviru reke.

In še to: Pravite, da so Krščanski demokraci v celoti sprejeli mojo razlago zgodovine. Osebnostno pozdravljam to odločitev SKD, čeprav je prišla izrazito pozno. Pa bolje pozno kot nikoli! Zato jih bomo vsi domobranci, tako v domovini kot v diaspori vsestransko podpirali. Saj so tudi oni slovenski narod, kajne gospa Sovičeva?

Vinko Levstik
Gorica, Italija

Peter Opeka — osebnost leta!

Prepričljivost, živost božje besede v današnjem svetu je odvisna od tega, koliko krščeni živimo iz tega vira. Ta božji vir tudi danes navdihuje, vodi laike, duhovnike, misijonarje. Takšne osebnosti nam odkrivajo nove poti, gradijo nov svet, v katerem se uresničuje največja Jezusova želja: ljubite brez razlike vse ljudi, pomagajte jim odkriti zasuto dostojanstvo. Takšne osebnosti pri nekaterih zbujejo strah, sumničenje, pri drugih pa priznanje.

Najbolj znana revija na Madagaskarju, ki se bere tudi po vseh sosednjih državah Indijskega oceana, je izvedla anketo o osebnosti leta v politiki, ekonomiji, kulturi, športu ter socialnem delu. Bralci so za ose-

bnost leta na socialnem področju izbrali sobrata in rojaka Petra Opeko. Misijonar se je odzval na povabilo francoskega ministrstva za mednarodno sodelovanje na sestanek francosko govorečih držav glede socialnega dela. Ko se je udeležil pripravljalnega sestanka v Dakarju, so mu strokovnjaki za socialna vprašanja čestitali za njegovo delo. Tudi mi se pridružimo tem ljudem in mu iz srca čestitamo za njegovo delo na Madagaskarju.

Podprimo tako njegovo delo kot vseh ostalih misijonarjev z udeležbo na Misijonski tomboli, ki bo 23. aprila v Slovenski vasi.

Franci Pavlič CM

Naše učiteljice v Sloveniji

DOLENJSKA (2)

V ponedeljek, 30. januarja, smo se odpeljale na ogled kartuzije Pleterje, obiskale smo tudi lončarja v Šentjerneju in nadaljevale pot v Kostanjevico.

Pleterje: Najmlajši dolenski samostan je kartuzija Pleterje. Ustanovil jo je leta 1403 Herman Celjski, ki je tudi tam pokopan. Menihi so za naselitev poiskali prostor na robu Šentjernejskega polja, blizu potoka, saj je tekoča voda bila bistvenega pomena za življenje sleherne kartuzije. Tako kot oba cistercijska je bil tudi pleterski samostan razpuščen v času jožefinskih reform. Leta 1899 pa so poslopje kupili francoski kartuzijanci in ga obnovili. Od starega samostana so ohranjeni samo gotška cerkev ter ostanki kiparske okrasitve kapiteljske dvorane in križnega hodnika.

V mali dvorani smo videle film o kartuziji. V trgovini pa smo kupile nekaj spominkov in domača zdravila, ki jih menihi sami pripravljajo.

Od tam smo se peljale k lončarju Stanku Pungarčku v vas Gruče pri Šentjerneju. Zanimale smo se za izdelavo glinastih skled, latvic, vrčev, petelinčkov itd. Gospod Stanko nam je v nekaj minutah na popolnoma preprost način pokazal svojo obrt in naredil latvico in majoliko. Tudi tam smo kupile nekaj lončenih izdelkov.

Že se je bližal čas kosila. V Dobravi pri sv. Križu blizu Kostanjevice smo prišle do privatne gostilne. Tam nas je čakal Danilo Siter, župan v Krškem. Kosilo je pripravil „Aktiv kmečkih žena“. V društvo je vpisanih 500 članic, predsednica je Nuša Abram. Župan nam je povedal nekaj zanimivosti: Na Krškem so živeli Bohorič, Dalmatin, Valvazor. Tu so imeli krški gospodje svoj grad. Leta 1373 je prešel grad s trgom vred v last celjskih grofov. Ljudsko šolo so imeli že okoli leta 1785.

Župan je zelo navdušen pevec. Kmalu je imel v rokah kitaro in začel peti. Z veseljem smo se mu pridružile in kar ubrano je zadonela slovenska pesem. Končno smo se poslovile od prijaznega župana in predsednice društva žena ter nadaljevale pot v Kostanjevico.

Kostanjevica. Skoraj 100 let kasneje kot Stična je na Dolenskem nastal še en cistercijski samostan pri Kostanjevici. Leta 1234 ga je ustanovil koroški vojvoda Bernard Španhajmski. Samostan je imel podobno zasnovo kot Stična, le romanske

značilnosti njegove arhitekture so počasi zamenjali gotski elementi. Predelali so ga v 18. stoletju; takrat so ga napadli uskoki in izropali. Po napadu, o katerem priča freska nad glavnim vhodom, so ga utrdili, ob notranjem dvorišču pa pozidali velike arkadne hodnike.

Cisterco je kot večino samostanov na Slovenskem uknil Jožef II. Toda v nasprotju z večino drugih samostanov se menihi tja niso več vrnili. Že pred 2. svetovno vojno so ga začeli obnavljati. V prostorih so razstavljena dela Franceta in Toneta Kralja in Božidarja Jakca ter slike starih mojstrov iz samostana Pleterje. Na zelenicah ob samostanu pa so lesene plastike, ki nastajajo ob vsakoletnih formah vivah.

Skoraj v mraku smo prišle v Pišce, ki pa so že na štajerski strani.

V sredo, 1. februarja, smo se v jutranjih urah poslovile od Dolenskih Toplic in se peljale proti Ljubljani. Na poti smo se ustavile v Žužemberku.

Zgodovina Žužemberka spada daleč v davnino. Na hribu, kjer je bila požgana in sedaj na novo zgrajena župna cerkev, je stalo prazgodovinsko keltsko gradišče. Pozneje so na istem kraju imeli Rimljani utrjeno vojaško postojanko in poganski tempelj. Že v prazgodovinski in rimski dobi je tu cvetelo železarstvo in se nadaljevalo v srednjem veku. Na strmi pečini nad Krko so mejni grofi postavili grad. Kasneje je ta postal last goriških grofov, za njimi Habsburžanov, ti so dali v last grofom Turjaškim (Auerspergom). Vse do konca druge svetovne vojne je ostal v njihovi lasti.

Naš cilj je bil ogled Cerkev sprave. Nad Žužemberkom so 49 let štrlele v nebo ruševine župnijske cerkve. Opominjale naj bi na strašne boje, ki so med drugo svetovno vojno potekali na tem mestu. Revolucija je v tem kraju zdvijala kot malokje. Na sveti večer leta 1943 je bilo zažgano župnišče ob cerkvi. 8. maja 1944 pa so komunisti zažgali še župnijske cerkve sv. Mohorja in Fortunata. Večina opreme je zgorela v cerkvi ali pa bila odnešana izpod ruševin in je za vedno izginila. Zanimiva je zgodba kipa Naša ljube Gospe: ostal je nepoškodovan, kakor po čudežu, čeprav je pogorelo vse okoli njega. Spravljen je bil v cerkvi sv. Roka in čakal, da bo prepeljan v obnovljeno cerkev.

V letih po vojni je bilo več poskusov, da bi cerkev obnovili, a so vsi propadli. Maja leta 1992 so začeli s ponovno pobudo za obnovo porušene cerkve in župnišča. 3. oktobra 1993 je dr. A. Šuštar, ljubljanski nadškof in slovenski metropolit — rojak, rojen v bližnji dobrniški župniji — v navzočnosti štiridesetih duhovnikov in 2500 vernikov blagoslovil stavbišče stare župnijske cerkve. Sedaj je že dograjena. 300 kvadratnih metrov stropa bo s freskami poslikal prof. L. Čemažar; vprašanje je, kako nadomestiti praznino, kjer je nekoč stalo 7 baročnih oltarjev. Nadomestili naj bi jo stenske slikarije s svetopisemskimi temami, ki bodo aktualizirane tudi s prizori iz polpretekle zgodovine. Nova cerkev je zgrajena v baročnem slogu. Sedanja nova zvonika sta visoka 35 metrov, kot je cerkev dolga. Posebnost je, da sta pokrita s steklenima piramidama, ki bosta ponoči osvetljeni, ena rdeče, drugo belo, kar naj bi pomenilo simbol narodove sprave v Sloveniji. Hkrati s cerkvijo so zgradili tudi novo župnišče.

Žužemberška župnija je med tistimi, ki so med in po vojni najbolj trpele. Poleg

Po maši v Dolenskih Toplicah z Matejo Maček.

farne cerkve, župnišča in kaplanije je ostalo porušeni še pet podružničnih cerkva. Takratni župnik in dekan Karel Gnidovec (brat svetniškega škofa Janeza Gnidovca) je bil obsojen na smrt, kazni so mu spremenili v zaporno kazni 18 let. Pozneje so ga izpustili, a se ni smel vrniti v Žužemberk. Umril je v konfinaciji na Olševku pri Kranju leta 1962, kjer je tudi pokopan.

Sedanjemu župniku in dekanu Povirku gre vsa zahvala za trud in delo. Če ne bi v Žužemberk prišel tako požrtvovalen in delaven gospod, bi prav gotovo še danes proti nebu štrlele razvaline župnijske cerkve. Zahvala pa tudi onim, ki so z delom ali denarno pomagali, da se je mogla urediti želja mnogim domačinom.

Ustavile smo se še na Muljavi. Ogledale smo si Krjavljevo bajto in Jurčičevo hišo, ki je spremenjena v muzej. Notranjost je lepo urejena. Posebej smo si ogledale črno kuhinjo s krušno pečjo, burklami, lončeno posodo itd. Zelo so nas zanimala razstavljena dela pisatelja Jurčiča.

Z Muljave nas je avtobus pripeljal v Stično, v znameniti cistercijski samostan. Ker je bila ura že precej čez poldan, so nas najprej peljali v jedilnico, kjer so nam sestre postregle z izvrstnim in obilnim kosilom. Zelo smo bile počaščene, ko je med nas prišel opat dr. Anton Nadrah. Po kosilu nas je cistercijski brat Ramon spremljal in nam razlagal znamenitosti samostana. Ustanovljen je bil leta 1135 na pobudo oglejskega patriarha Peregrina in gospodov višnjegorskih. Zgodba pripoveduje, da je belim menihom, ki so prišli iz Francije, mesto za gradnjo pokazala zelena ptica, ki je sedela in čivkala: Sic hic! Iz teh latinskih besed je nastalo ime samostana in naselja, ki je zrastle ob njem. Podoba ptiča pa je tudi v samostanskem grbu. Francoski gradbenik

Mihael, ki je prišel v naše kraje skupaj z menihi, je prve stavbe zgradil tako, kot so bili tedanji cistercijski samostani po Evropi. Kot spomeniški objekt je Stična izredno bogata. Najstarejši deli, cerkev, križni hodnik in tako imenovana zunanja kapela so iz srede XII. in XIII. stoletja. Vsa naselbina je bila obdana z obrambnim obzidjem in stolpi. Celota obsega pravi samostan, gospodarska poslopja, veliko baročno žitnico, vrt in pokopališče. V cerkvi je križev pot, delo Fortunata Berganta. Nekaj posebnega je baročna orgelska omara iz leta 1782 z novimi orglami. Iz baročne dobe je nova opatova kapela.

Ko so bili leta 1782 razpuščeni samostani, je med ljudmi vzbudilo veliko začudenje, da vlada niti starodavni stiški opatiji ni prizanesla. Menihi so z vso vnemo podpirali ljudsko šolstvo in celo izdali slovenski katekizem. Takratni opat je bil baron Franc Tauffrer iz Višnje gore. Kmalu po razpustu je umrl. Dragocenosti in opravo so razdelili med župne cerkve. Iz knjižnice so najdragocenejša dela poslali na Dunaj in v Ljubljano. Mnogo cerkvenih in knjižnih dragocenosti, rokopisov in listin je bilo uničenih. Nekaj umetnin in knjig so redovniki sami spravili. Leta 1898 so se menihi vrnili in obnovili samostan. Danes je kljub manjšemu številu menihov Stična pomembno duhovno središče vse Slovenije.

V meniški trgovini smo kupile spominko, knjige, lesene izdelke, razglednice in zelo znane zdravilne čaje pokojnega patra Ašiča. Poslovile smo se od prijaznega meniškega brata Ramona, se lepo zahvalile za razlago in spremstvo po samostanu. Pred vrati nas je že čakal avtobus, da nas popelje v Ljubljano, kjer smo se nastanile v hotelu Lev.

Saša Hartman Golob

Papežev obisk

V Ljubljano, Maribor in Koper

Mariborski škof dr. Franc Kramberger, ki se je pred kratkim vrnil iz Vatikana, je v pogovoru za sobotni Večer poudaril, da bo obisk papeža Janeza Pavla II. predvsem pastoralne narave in pomeni priznanje verskih korenin slovenskega naroda. „S papeževim obiskom ne bo vse rešeno. To ni dipomatski obisk. Pomeni pa lahko spremembo mišljenja,“ je dejal Kramberger.

Predvideno je, da se bo papež, ki je za obisk v Sloveniji določil soboto ali nedeljo v maju ali juniju 1996 ustavil v vseh treh slovenskih škofijah in vsak postanek bo imel svojo vsebinsko težo. Vse postaje bodo enakovredne. „Morebiti celo pride bo beatifikacije škofa Slomška v Mariboru,“ je poudaril dr. Kramberger in dodal, da se bo papež v prestolnici srečal tudi s političnimi predstavniki.

Večer s pesnikoma Tonetom Pavčkom in Tonetom Kuntnerjem.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

KOTOR, Črna Gora — Na 16. kongresu ZKJ je glavni organizator srečanja upokojeni general Stevan Mirkovič trdil, da so na kongres prišli delegati iz vseh nekdanjih jugoslovanskih republik. Ko so ga časnikarji pozvali, naj jim pove imena delegatov iz Slovenije, je rekel, da delujejo v Sloveniji konspirativno in ilegalno, zato da so potovali v Kotor z lažnimi imeni.

LJUBLJANA — V tekočem šolskem letu obiskuje vzgojno-varstvene enote (vrte) 600 otrok manj kot leta 1984. Vrtcev je 776; leto prej jih je bilo tri manj, deset prej pa tri manj. Številke so pač rezultat usihanja rodnosti (na leto se rodi manj kot kot 20.000 otrok, leta 1984 še 26.300) in manjšega doseljevanja, predvsem iz nekdanjih republik Jugoslavije.

LEŠANE — Lešane je vas na Apaškem polju, kjer so leta 1946 ustanovili gasilsko društvo. Tri leta kasneje so si zgradili dom in na pročelje naslikali zavetnika sv. Florijana. Vendar oblastniki niso pustili, da bi sv. Florijan gasil v Lešanah in so ga morali zbrisati. Po dolgih letih so lani dom obnovili, pa tudi sv. Florijan je smel nastopiti svojo službo: na isto mesto ga je naslikal umetnik Anton Štorman iz Lastomerc, blagoslovil pa apaški župnik.

LJUBLJANA — V festivalno dvorano so povabili vse dosegane maturante iz poljske gimnazije na srečanje. Na spisku imajo 10.500 imen; prvi so od leta 1907, zadnji pa izpred pol leta. Med petstotimi prisotnimi so bili nekateri, ki so praznovali petinpetdesetletnico mature. Med udeleženci je bilo dosti znanih imen iz slovenske politike, športa, glasbe, in program so vodili tudi sami Poljančani.

PORTOROŽ — V mrazu gre sol dobro v prodajo. V mesecu decembru so iz skladišč odpeljali več tisoč ton soli, ki jih potem raztresajo po poledenelih cestah.

MONOŠTER, Madžarska — Zveza Slovencev na Madžarskem je porabskim Slovincem poleg praznične številke časopisa Porabje poslala tradicionalni koledar in še dve presenečenji: knjižico petdesetih ljudskih in ponarodelih pesmi iz Porabja, ki sta jih zbrala Francek in Marija Mukič, pa tudi kaseto z nekaterimi posnetki pevskega zbora Avgust Pavel iz Gornjega Senika ter narodnozabavnega ansambla Lucija Korpiča iz Sakalovca.

LJUBLJANA — Dve kompaktni plošči je pripravila pevka Neca Falk. Na prvo, Dravski most, je posnet izbor popevk s festivalov Slovenska popevka. Druga pa je posvečena otrokom in nosi ime Zlata ladja. Pesmi je napisal Kajetan Kovič, uglasbil pa Jerko Novak. — V Novem mestu pripravlja prvo kompaktno ploščo skupina

DMP — Društvo mrtvih pesnikov. Pravijo, da jo bodo izdali v slovenski, hrvaški in angleški inačici. Glasba spada v mešanico funka z drugimi zvrstmi in večglasnim petjem. — Na dveh avdiokasetah je izšla pravljična Brkonja Čeljustnik, ki jo je spisal Bogomir Magajna. Izdali so jo ravno za tridesetletnico avtorjeve smrti, igrali pa so Andrej Nahtigal, Nataša Ralijan in Jernej Šugman. Nekaterim je to ena najdaljših in najlepših slovenskih pravljič. — Manj znane in neznane slovenske božične pesmi je posnel Cerkevni pevski zbor Ignacij Hladnik iz Trziča. Novost je v tem, da je kompaktni plošči ali kaseti Presveta noč priložena še mapa z notnim zapisom skladb.

LJUBLJANA — Z začetkom leta je slovenska vlada preklicala sklep o prepovedi vstopa cestnim motornim vozilom z srbsko in črnogorsko registracijo. Prepoved je stopila v veljavo maja 1992, septembra pa je prepovedala še vožnjo avtomobilom istih registracij, ki so že bili v Sloveniji. Ker pa Slovenija in takoimenovana ZRJ nimata sklenjenega sporazuma o priznavanju zelenih kart, morajo ob vstopu v Slovenijo avtomobile zavarovati pri eni izmed slovenskih zavarovalnic.

LJUBLJANA — Z novim letom je začel veljati odlok o preoblikovanju obeh slovenskih univerz. Med drugim bo ljubljanska univerza štela petindvajset fakultet, umetniških akademij in visokih strokovnih šol, mariborska pa deset.

LJUBLJANA — Po zadnjih podatkih iz državnega zavoda za statistiko je sredi lanskega leta Sloveniji manjkalo 20.000 oseb, da bi dosegla dva milijona prebivalcev. Med njimi je bilo 154.000 predšolskih in 220.000 šoloobveznih otrok.

SLOVENJ GRADEC — Provent je tovarna za avtomobilske prevleke in druga zaščitna sredstva, ki je v lanskem letu delala prevleke za Volkswagrove avte. Vsak dan jih mora narediti dva tisoč, od prvega delovnega dne letošnjega leta pa so prevzeli izdelavo sedežnih prevlek za Fordove escorte, ki jih izdelujejo v Nemčiji. Dodatno bodo zato izdelali še tisoč tristo prevlek. Preventu lepo kaže, pa tudi delavcem, saj se je med začetkom in koncem lanskega leta njihovo število povečalo za sedemdeset odstotkov.

MARIBOR — O diktatorju Titu je menda napisanih že okoli devetsto knjig. Zadnja v tej zbirki je Žarka Petana Veseli diktator, ki je pred slovensko izdajo bila izdana že v nemščini in romunščini, v Münchenu pa so jo igrali na radiu. Knjiga ima tri dele: prvi del nosi prav tak naslov in v njem avtor opisuje, kako je knjiga nastajala in njegovo osebno doživljanje Ti-

Osebne novice

Rojstvo: V petek, 3. marca, se je rodila Anika Urbančič, prvorojenka Jureta in Marije roj. Zupan.

Čestitamo!

Smrt: V Kanadi je umrla ga. Zora Dimnik (80). Naj počiva v miru!

Nova diplomantka: Na Inštitutu p. Eli-

zalde v Ciudadeli je končala študije in postala profesorica španskega jezika in literature Lili Tušek Kopač.

Želimo veliko uspeha!

Popravek pomote iz prejšnje številke:

Poroka: V Mendosi sta se 24. februarja poročila Kristina Grošelj in Gustavo Domínguez. Za priči sta bila nevestin oče Boštjan Grošelj in ženina mati Rosario de Domínguez, poročil pa ju je župnik Janez Cukjati. — Čestitamo!

Počitniška naloga

Za vpis v Srednješolski tečaj ravnatelj Marka Bajuka v Buenos Airesu so morali dijaki predložiti počitniško nalogo z naslovom: *Kaj so mi moji starši povedali o odhodu iz Slovenije pred 50. leti.*

Priznam, da sem se kot profesor zgodovine na tem tečaju kar nekoliko bal, kako bodo dijaki to izpolnili, saj to od njih zahteva, da popisujejo dogodke izpred pol stoletja in je vedno manj takih, ki bi še imeli med domači koga, ki je tiste čase sam doživel in bi lahko o njih pripovedoval. Ko sem danes pregledoval in prebiral te naloge, sem začutil, da moram o tem takoj napisati svoje vtise in jih posredovati še drugim.

Kot morda mrsikoga, tudi mene včasih napade nekako malodušje, ko vidim, da se nekateri vedno bolj oddaljujejo od tistih idej, ki so bile vodilne ob začetkih naše skupnosti: ljubezen do slovenstva in zvestoba idealom svobode in prave cene človeka za katero so se borili in umirali naši domobranci in drugi borci za lepšo bodočnost slovenskega naroda. Tudi novice iz naše očetnjave Slovenije niso vedno najbolj vzpodbudne. Ko beremo in slišimo o visokih odstotkih glasov, ki jih na svobodnih volitvah dobivajo sedaj z demokratičnim plaščem prekriji pristaši totalitarnega sistema, ki je povzročil toliko gorja našemu narodu, ko vidimo, kako trdno sedijo v sedlu oblasti na vseh ključnih položajih ljudje, ki so še včeraj v imenu rdečega totalitarizma uvajali svoj protinarodni red, je pač težko biti optimist. Morda se nam tudi že pozna utrujenost, ko smo skoro pol stoletja upali proti upranju, da se bodo razmere v Sloveniji spremenile. Ko se je

tovega karizma. Drugi del je Čudovito življenje Josepha B., groteskna farza v prozi, tretji del pa predstavlja tri prizore iz radijske adaptacije drugega dela. Knjiga ima dva predgovora: Ljuba Sirca in samega Petana.

sedaj to zgodilo, smo včasih podobni plavalcu, ki je z velikim trudom preplaval reko, a je rešilni breg dosegel skoro izčrpan. Ko smo petdeset let razmišljali in se pripravljali na demokratično prenovno Slovenije, se pa danes znajdemo, da je pravzaprav ta sprememba za nas prišla vsaj dvajset let prepozno. Komunistična mōra je trajala predolgo in čas je tudi med nami opravil svoje. Zagnani idealisti danes pri osemdesetih, sedemdesetih ali štedesetih letih čutijo, da jim moči ne dovoljujejo tega, kar bi radi storili in na kar so toliko časa, žal predolgo čakali. Ni čudno, da se marsikoga ob tem polasti malodušje. Občutek plavalca, ki je dosegel breg izčrpan. A hvala Bogu teh 50 let nismo samo razmišljali in se pripravljali na delo v osvobodjeni Sloveniji, ampak smo medtem tudi krepko gojili svoje lastno življenje, gradili našo slovensko skupnost in v njej postavili na odločilno mesto naše osnovne in srednješolske tečaje.

Ko sem danes prebral teh dvajset počitniških nalog učencev, ki so se letos vpisali v četrti letnik našega Srednješolskega tečaja, mladih deklet in fantov starih 16 let, katerih starši so odšli v begunstvo kot majhni otroci ali bili celo že rojeni v Argentini, me je prevzel nek prijeten občutek veselja ob dobro opravljenem delu. Ohranili smo zdrav in dober slovenski rod v Argentini. Mladina, ki v svojih družinah dobiva tako zvesto in nepopačeno sliko tiste dobe, ki nas je vse tako globoko zaznamovala pred 50 leti, bo nadaljevala naše delo.

Ta mladina se ne bo izneverila vrednotam slovenstva, krščanstva in svobode. Veseli bodimo take mladine in podpirajmo jo. Bodimo ji tudi mi zvesti, tako da ostanemo zvesti sebi in svojemu prpričanju. Z roko v roki pojdimo pogumno naprej! Kot je zapisal ob koncu naloge dijak D. T.: „Ostali smo skupaj in skupaj delili dobro in hudo, daleč od domovine. Rešili smo si življenje. Hvala Bogu!“

Marjan Loboda

Še dve sliki iz otroške kolonije: voditelji in vsa skupina pred cerkvijo.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchetto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 831-3546

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredo in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Šenk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sredo, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ARHITEKTURA

Arh. Jure Vombergar - načrti in vodstvo gradbenih del. Av. Gaona 2776, Haedo. Nov telefon: 443-7385.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

SLOGA, KOT VEDNO

NUDI: - varne in dobro obrestovane naložbe v PESIH in DOLARJIH.

DAJE: - posojila na ugodne obresti v PESIH in DOLARJIH.

DAJE: - podpore ob poroki, rojstvu, ob končanih srednješolskih in visokošolskih študijih (gotove stroke), ob uradno potrjeni stalni in popolni nesposobnosti za delo in ob smrti. Daje tudi starostno podporo.

SLOGA DA VEČ: V SLOGI JE MOČ!

SLOVENSKO GLEDALIŠČE BUENOS AIRES

Fran S. Finžgar

VERIGA

Kmečka drama v 3. dejanjih

Predstave:

sobota, 25. marca, ob 18 in 20.30

nedelja, 26. marca ob 17

Začetek točno ob napovedani uri!

SLOVENSKO-LATINSKOAMERIŠKA TRGOVSKA ZBORNICA

vabi vse člane na

REDNI OBČNI ZBOR v ponedeljek, 20. marca ob 20. uri
v Slovenski hiši - Ramón L. Falcón 4158

RENT-A-CAR

Ilex-Impex v Sloveniji

- Najem avtomobila.
- Skupinski prevozi po Sloveniji.

Ugodne cene za Slovence po svetu.

V Ljubljani Boštjan Kocmur: tel./faks 00-386-61-345-734
V Buenos Airesu tel. 651-7489 oz. 258-6952

POGOVOR Z LOJZETOM PETERLETOM, PREDSEDNIKOM SKD

„Peterletu ne bomo dovolili“

(Nad. s 3. str.)

pričakovati, da bi italijanska stran ob tem vprašanju radikalneje spremenila svoje stališče, saj so navsezadnje optanti s svojo problematiko navzoči v vseh strankah in imajo tudi sami precej močne pozicije. Takšno je politično dejstvo.

V Ogleju se nam je uspelo dogovoriti, da to vprašanje obravnavamo z vidika humanosti; to je pozornost do pričakovani ljudi, ki v zvezi s preteklostjo nekaj pričakujejo. Dogovorili pa smo se za recipročnost: to pomeni pozornost do pričakovani ljudi na obeh straneh. Seveda smo se zavedali, da je to vprašanje zelo politično občutljivo. Mislim, da zunaj tega konteksta tudi v prihodnje ne bo mogoče iti, saj bo treba nekaj narediti. Italijanska stran je bila takrat pripravljena urediti nekatere zadeve, tudi glede Slovencev v Videmski pokrajini.

REŠITEV KRIŽANKE

Vodoravno: 1. Laskav. 6. Zraven. 11. Eter. 12. Lom. 14. Gola. 15. Sol. 16. Potok. 18. Lak. 19. Os. 20. Bogataš. 22. Ma. 23. Karavanke. 25. Efekt. 27. Irska. 29. Zaklon. 31. Znateno. 32. RCA. 33. Ona. 35. Top. 36. Ema. 37. Troha. 39. Naš. 41. Ra. 42. Preroki. 44. To. 45. Primic. 46. Dovtip.

Navpično: 1. Lesorez. 2. Atos. 3. Sel. 4. Kr. 5. Vloga. 6. Zmota. 7. Ag. 8. Vol. 9. Elan. 10. Nakazan. 13. Otava. 16. Porto. 17. Kanin. 20. Bakla. 21. Škrat. 23. Kekca. 24. Eston. 26. Farmar. 28. Kepati. 30. Norec. 31. Zahod. 34. Nor. 36. ERP. 37. Tri. 38. Ako. 40. Šop. 42. PM. 43. IV.

Po vsem tem, kar še slišim iz Italije, menim, da pot med Ljubljano in Rimom ne bo šla daleč od Ogleja; možne so kakšne spremembe, vendar dvomim, da se da bistveno spreminjati duha Ogleja. Novi ekipi vsekakor želim, da doseže „nižjo ceno“. (Ta cena ima tudi pet mesecev zamude.)

Če se še enkrat vrneva k Ogleju in dogodkom, ki so ga spremljali, me zanima, kje je bilo jedro spora med vami in Janezom Drnovškom. Kdor koli se vsaj malo spozna na zunanjo politiko, ve, da bo morala ta vlada, oziroma novi minister nadaljevati tam, kjer ste končali vi.

V nekem trenutku Janez Drnovšek preprosto ni stavil na strokovnost skupine iz našega ministrstva, ni se posvetoval z ljudmi, ki so specializirani za to problematiko, ampak je stavil na ljudi, ki se s tem takrat niso ukvarjali. Zadevo je nenadoma opazil v političnem smislu kot grozečo nevarnost, misleč, da smo dali preveč koncesij Italiji. Nisem ga mogel več prepričati, da gre pri vsej zadevi v bistvu za uravnotežen dogovor. Prav tako pa sem prepričan, da so nekatere politične sile nasprotovale temu, da bi minister iz SKD prišel z zeleno lučjo iz Bruslja, saj so bile prav tedaj pred nami lokalne volitve.

(Konec prihodnjič)

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena je darovala dr. Marija Bevčar Bernik iz Chikaga, ZDA v spomin pok. Tinetu Kovačiču 100 USA dol.

Hvala lepa!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intellectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

ČETRTEK, 16. marca:

Sanmartinska Liga žena-mati: sestanek ob 18.30.

NEDELJA, 19. marca:

V Carapachayu družinsko kosilo.

ČETRTEK, 23. marca:

Seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije ob 20. uri.

SOBOTA, 25. marca:

Slovensko gledališče BA: Predstava F. S. Finžarja drame Veriga ob 18 in 20.30.

NEDELJA, 26. marca:

Slovensko gledališče Buenos Aires: Predstava F. S. Finžarja drame Veriga ob 17.

SREDA, 5. aprila:

Sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16. uri; predaval bo župnik Jože Škerbec.

NEDELJA, 9. aprila:

V Rožmanovem domu maša, blagoslovitev butaric in oljk, nato skupno kosilo.

NEDELJA, 23. aprila:

Občni zbor Zedinjene Slovenije.

NOVICE S PRIMORSKE

BRIŽINSKI SPOMENIKI so izšli v sodelovanju tržaške Mladike in florentinskega podjetja Vallechi.

Razpravo je za italijanske bralce napisal prof. Janko Jež, teksti pa so objavljeni v izvorniku, v italijanskem prevodu, v transkripciji, v fonetični obliki in v današnji knjižni slovenščini.

Spremno besedo je napisal Paolo Parovel. Knjiga je važna zaradi tega, ker italijanski književniki niso ravno seznanjeni z začetki slovenske pisane besede, obenem pa zato, ker so brižinski spomeniki starejši od najstarejših zapisov italijanskega jezika in to italijanske prenapeteže izredno muči.

Zvezi slovenskih mater in žena iz Ramos Mejije in San Justa prirejata romanje v Tandil,
ki bo v sredo, 22. marca.

Prijave najkasneje do 19. marca
na telefon 658-6157 in 652-5137.

V Slovenskem domu
v Carapachayu

bo v nedeljo, 19. marca,
skupno družinsko kosilo.

Rojaki prisrčno vabljeni!